

MAGYAR TELEKOM SZIMFONIKUS ZENEKAR

Nem mondhatjuk, hogy a Magyar Telekom Szimfonikus Zenekar a könnyebb utat választotta volna, hiszen Gálabérletének harmadik koncertjén két olyan zeneművet is műsorára tűzött, amely vagy a közönség számára volt kevésbé ismert, vagy a zenekar felé támasztott rendkívüli technikai nehézségeket. MAGYAR TELEKOM SZIMFONIKUS ZENEKAR

Nem mondhatjuk, hogy a Magyar Telekom Szimfonikus Zenekar a könnyebb utat választotta volna, hiszen Gálabérletének harmadik koncertjén két olyan zeneművet is műsorára tűzött, amely vagy a közönség számára volt kevésbé ismert, vagy a zenekar felé támasztott rendkívüli technikai nehézségeket.

Magyar Telekom Szimfonikus Zenekar

Km.: Jandó Jenő (zongora)

Karmester: Ligeti András

Debussy, Grieg és Stravinsky művei

Azt is hozzátehetjük, hogy Ligeti András és együttese jól vette a műsor akadályait, és ha produkciójuk nem is minden ütemben mutatta a tökéletes megmunkáltság jeleit, a koncert alatt élményszerű percekkel is megajándékozta a termet majdnem teljesen megtöltő hallgatóságot.

Debussy Tavasz című, kétrészes szimfonikus szvitjét alig hallani hazai hangversenytermekben. Az 1887-ben komponált darab mintha egy romantikus szimfonikus költeménynek és a francia zeneszerző által nyolc évvel később megírt, korszakos jelentőségű zenei freskónak, az Egy faun délutánjának keveréke lenne. A huszonhét éves komponista – akinek ekkor inkább Botticelli festménye szolgált mintául, mint a francia vagy az angol impresszionisták – mintha még nem találta volna meg újszerű gondolatai számára a megfelelő formát, s ez alaposan megnehezíti az előadók dolgát. A zenekari színek mégis tökéletesen érvényesültek, a szólók pedig megmutatták, hogy ez az együttes sem szűkölködik jó muzsikusokban, akik mesterei hangszerüknek. A mű jellegéből adódó töredezettség – amely néhány évvel később Debussy zenéjének már egyedien vonzó tulajdonságává lépett elő – itt néha fárasztó pillanatokot tartogatott. Nem tudtam felfedezni a zeneszerző által előírt forró hangulatot, kecses táncosságot, márpedig ez a zene jóval élesebb kontrasztokat is elviselt volna. Ezt a viszonylag szűk dinamikai és érzelmi skálát, a karakterek nem kellően merész vállalását többször éreztem a koncert alatt, pedig ennek leküzdése hatalmas többletenergiákat szabadíthatna fel a zenekar játékában.

Grieg „slágergyanús” a-moll zongoraversenye számomra elsősorban Jandó Jenő játéka miatt marad emlékezetes. Néhány ütemben – érdekes módon rendszerint a kevésbé exponált helyeken – a zongoraművész eksztatikus játékával nyûgözött le; ekkor, mint valami vulkánból, törtek fel a zongorából a hangok. Máskor pedig azt kérdeztem magamban: hol van ez a sodró lendület, ez az égető belső tűz, ez a félelmetes erő a többi ütemben? Miért nincs minden virtuóz futam, beszédes dallam mögött ott Jandó teljes személyisége? Ha megadatott számára az eruptív közlés ritka képessége és az ösztönös átfűtöttség, amivel egy nyolcvantagú zenekart is képes magával rántani, miért csak ilyen ritkán él vele?

A koncert második felében aztán az ősi ösztönök elementáris megnyilvánulásait hallhattuk Stravinsky Tavasz áldozat című táncjátékában, amelynek értő és virtuóz előadása a modern zenekari játék alfája és ómegája. A bő félórás kompozíció sokszor agyonkozmetikázott előadásával ellentétben Ligeti András ezúttal olyan pontjait villantotta fel a zenetörténet egyik legösszetettebb partitúrájának, amelyek hallatán nagyon is át tudtam érezni az 1913-as párizsi ősbemutató közönségének verekedésbe torkolló felháborodását. A pogány Oroszország

Őserő a Nemzeti Hangversenyteremben

Írta: hvg

2006. április 18. kedd - Módosítás: 2006. április 18. kedd

sámándobjai, a halálba táncoltatott leány könnyörtelen zenéje, a Kiválasztott dicsőítése már-már elviselhetetlen zûrzavarként, nyers barbarizmussal hatottak – márpedig miről szól a Tavaszi áldozat, ha nem erről? Úgy érzem, hogy ezzel a zenekarnak sikerült közel férköznie a darabhoz, és megmutatnia, milyen is az, ha egy zene még ma is olyan modern és különleges, mint száz évvel ezelőtt.

Várkonyi Tamás

Gramofon Zenekritikai Műhely